

Prima instanță: V. Hadîrca
(Judecătoria Buiucani mun. Chișinău)
Instanța de apel: N. Cernat, A. Pahopol, L. Bulgac
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 3ra-493/16

DECIZIE

17 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Tamara Chișca-Doneva
Ion Druță
Nicolae Craiu
Mariana Pitic

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Olimpus-85”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Olimpus-85” împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, intervenient accesoriu Frunze Valentin cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, casată hotărîrea Judecătoriai Buiucani mun. Chișinău din 28 iulie 2015 și emisă o nouă hotărîre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 13 februarie 2015, SRL „Olimpus-85” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii societatea reclamantă, care prestează servicii de fitness și sport la clubul sportiv “Alexia”, a invocat că la 18 iulie 2014 cetățeanul Frunze Valentin, persoană cu dizabilități fizice, care se mișcă cu ajutorul căruciorului, s-a adresat cu solicitarea de a frecventa sala de forță și de a beneficia de serviciile antrenorului personal furnizate în cadrul clubului sportiv. În aceeași zi, managerul clubului i-a arătat sala de forță, vestiarul, blocul sanitar, dâșii înțelegându-se ca Frunze Valentin să frecventeze clubul sportiv și să beneficieze de antrenor personal.

Subliniază reclamanta, că chiar din momentul inițial nu a avut intenția de a-l discrimina pe Frunze Valentin, manifestând interes direct de a accepta o persoană cu

dizabilități fizice, fiindu-i propus un antrenor personal pentru a-l ghida și ajuta în atingerea performanțelor sportive corespunzătoare. Intenția inițială a întregului club sportiv a fost de a colabora și a-i presta solicitantului serviciile de sport și fitness.

Ulterior, la 22 iulie 2014, administrația clubului i-a adus la cunoștință lui Frunze Valentin că la moment din cauza motivelor tehnice existente, care urmează a fi remediate, SRL „Olimpus-85” este în imposibilitate de a-i garanta securitatea în utilizarea utilajului sportiv existent în club, or, din cauza imobilității și a problemelor de sănătate pe care le are dânsul, el nu poate utiliza aparatele de sport prezente în sălile clubului, acestea nefiind adaptate la necesitățile sale speciale.

Indică SRL „Olimpus-85” că lui Frunze Valentin nu i-a fost niciodată interzis accesul în incinta complexului sportiv, mai mult ca atât, de serviciile clubului sportiv „Alexia” se folosesc și persoane cu grade de invaliditate, fiindu-le asigurate condiții în limitele necesităților lor, pe parcurs nici unul din ei neconsiderându-se discriminat. Însă, gabaritele extinse ale căruciorului cu roțile a solicitantului, nu-i permit să treacă liber de turnichetul amplasat în incinta clubului.

Remarcă că Frunze Valentin nu a prezentat nici o probă, care ar demonstra că i-a fost interzis accesul în incinta clubului sportiv, îndeosebi în mod discriminatoriu, totodată dânsului i-a fost adus la cunoștință faptul că SRL „Olimpus-85” urmează pe viitor să înlăture toate incomoditățile și să adapteze utilajele sportive, inclusiv și pentru persoanele care sunt în cărucior cu roțile.

Consideră că situația din speță nu se încadrează în noțiunea de „discriminare” prevăzută în art. 2 din Legea privind asigurarea egalității nr. 121 din 25 mai 2012, Frunze Valentin nefiind supus la careva restricții ori preferințe în drepturi și libertăți. Mai mult ca atât, dânsul a fost asistat de managerul clubului sportiv și i s-a propus un antrenor personal, iar pentru a-i fi asigurat confortul maxim i-a fost adus la cunoștință că clubul urmează a adapta toate serviciile prestate.

Cu toate acestea, la 28 iulie 2014 Frunze Valentin s-a adresat cu o plângere către Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, invocând că ar fi fost discriminat pe criteriul de dizabilitate, deoarece i s-a refuzat accesul la serviciile oferite de SRL „Olimpus-85”.

Prin decizia Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității din 27 octombrie 2014, pe cauza pornită privind discriminarea în acces la serviciile disponibile publicului pe criteriu de dizabilitate, s-a decis că faptele expuse în plângere reprezintă discriminare în sensul Legii privind asigurarea egalității nr. 121 din 25 mai 2012 pe criteriu de dizabilitate în acces la serviciile disponibile publicului și prin negarea acomodării rezonabile a clădirilor și a serviciilor. A fost obligată SRL „Olimpus-85” să realizeze măsuri de acomodare rezonabilă în termen de 6 luni de la emiterea prezentei decizii.

Susține reclamanta că, în urma recepționării deciziei în cauză, a adresat Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității o cerere prealabilă, care, însă, a fost respinsă prin răspunsul nr. DPN 03/1 din 13 ianuarie 2015.

Consideră SRL „Olimpus-85” decizia din 27 octombrie 2014 ilegală și neîntemeiată, adoptată în urma interpretării și aplicării eronate a Legii privind asigurarea egalității și Legii contenciosului administrativ, fiind neîntemeiat argumentul

pârteii potrivit căruia prin invocarea că Frunze Valentin nu poate folosi majoritatea utilajelor de sport și că nu sunt destinate persoanelor cu dizabilități se presupune lezarea demnității umane și autonomiei individuale a acestuia, deoarece însuși din esența serviciilor prestate de către SRL „Olimpus-85”, utilajele instalate în incinta clubului sunt destinate unui spectru larg al populației.

Iar, imposibilitatea fizică a lui Frunze Valentin de a utiliza echipamentul sportiv nu rezultă din intenția reclamantei de a-l discrimina, adaptarea întregului echipament sportiv la comoditățile fizice ale acestuia urmând să creeze incomodități directe celorlalți beneficiari ai clubului.

Mai mult, Frunze Valentin, făcând parte din categoria persoanelor cu dizabilități fizice, necesită asistență sportivă specială, pe când clubul sportiv SRL „Olimpus-85” nu dispune de un antrenor cu cunoștințe speciale în domeniu, iar acordarea unor asemenea instrucțiuni de către un antrenor care nu posedă cunoștință speciale, poate duce la înrăutățirea stării de sănătate a beneficiarului.

Remarcă reclamanta că Frunze Valentin abuzează de drepturile sale, încercând de a avea beneficii materiale în urma unei eventuale proceduri de constatare a discriminării acestuia.

Solicită reclamanta SRL „Olimpus-85” anularea deciziei Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității din 27 octombrie 2014 pe cauza pornită la plângerea lui Frunze Valentin privind discriminarea în acces la serviciile disponibile publicului pe criteriu de dizabilitate.

Prin încheierea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 03 iunie 2015, a fost antrenat în proces în calitate de intervenient accesoriu Frunze Valentin.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 28 iulie 2015, acțiunea a fost admisă, fiind anulată decizia Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității din 27 octombrie 2014 pe cauza pornită la plângerea lui Frunze Valentin.

Instanța de fond a considerat că reclamanta SRL „Olimpus-85” nu a avut intenția de a-l discrimina pe intervenientul accesoriu Frunze Valentin, însă la momentul solicitării prestării serviciilor sportive și de fitness clubul sportiv a fost în imposibilitate să garanteze solicitantului securitatea în utilizarea utilajului sportiv din cauza problemelor de sănătate pe care le are dânsul, iar imposibilitatea fizică a lui Frunze Valentin de a utiliza echipamentul sportiv existent, nu atrage intenția SRL „Olimpus-85” de a-l discrimina, având în vedere că adaptarea tuturor echipamentelor sportive la necesitățile speciale ale solicitantului va crea incomodități altor beneficiari în utilizarea serviciilor de sport și fitness.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015, a fost admis apelul declarat de către Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, casată hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 28 iulie 2015 și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii.

În stabilirea soluției sale, instanța de apel a invocat că în baza angajamentelor asumate în virtutea Convenției Europene a Drepturilor Omului și Convenției ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități, Republica Moldova este ținută să asigure tuturor un tratament egal, fiind interzisă discriminarea bazată pe sex, rasă, culoare,

limbă, religie, opinie politică sau orice altă opinie, origine națională și socială, apartenență la o minoritate națională, naștere, avere sau orice altă situație.

În speță, Curtea de Apel Chișinău a considerat că serviciile oferite de reclamantă și clădirea în care se ofereau acestea, urmau a fi acomodate prin prisma Legii privind incluziunea socială a persoanelor cu dezabilități și a Legii cu privire la asigurarea egalității. Astfel, simplul fapt al neacomodării clădirii și utilajelor sportive la necesitățile persoanelor cu dezabilități fizice precum cele ale lui Frunze Valentin, este discriminatoriu și îi afectează demnitatea umană și autonomia individuală. Instanța de apel a considerat că Judecătoria Buiucani mun. Chișinău a formulat concluzii greșite, în urma unei aprecieri eronate a probatoriului administrat în raport cu prevederile Legii cu privire la asigurarea egalității.

La 01 februarie 2016, în termenul prevăzut de art. 434 alin. (1) CPC, SRL „Olimpus-85” prin intermediul avocatului - Josanu Dumitru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015 și menținerea hotărârii Judecătoria Buiucani mun. Chișinău din 28 iulie 2015.

În susținerea recursului SRL „Olimpus-85” a invocat că Curtea de Apel Chișinău în mod neîntemeiat și fără a analiza obiectiv circumstanțele cauzei nu a acordat o apreciere corespunzătoare situației că intimatul Frunze Valentin nu poate folosi majoritatea utilajelor de sport și că acestea nu sunt destinate persoanelor cu dezabilități, urmând a fi acomodate. Mai mult, instanța de apel a trecut cu vederea faptul că intimatul necesită asistență sportivă specială cu încadrarea antrenorilor specializați în acordarea asistenței persoanelor cu dezabilități, însă clubul sportiv “Alexia” nu dispune de asemenea personal calificat, iar acordarea de instrucțiuni de antrenament de către antrenor ce nu dispune de experiență de muncă cu persoane având necesități speciale poate duce la agravarea stării de sănătate a solicitantului.

Suplimentar, recurenta a indicat că imposibilitatea fizică a intimatului Frunze Valentin de a face sport la aparatele de antrenament existente nu rezultă din intenția SRL „Olimpus-85” de a-l discrimina. Dimpotrivă, clubul sportiv nu a avut niciodată scop să limiteze cercul consumatorilor serviciilor prestate, întreprinzând acțiuni pentru a exploata corespunzător capacitatea tehnică a utilajelor sportive în interesele beneficiarilor, însă Curtea de Apel Chișinău nu a luat în calcul faptul că instalarea unor echipamente speciale pentru persoanele în scaun cu roțile presupune investiții financiare considerabile din partea clubului și în consecință ar transforma clubul de sport și fitness în centru de reabilitare.

Mai indică recurenta, că instanța de apel a interpretat și aplicat în mod eronat normele de drept material prin admiterea de ingerințe arbitrare în activitatea agentului economic de drept privat prin obligarea dânzei să reconstruiască clădirea, să procure aparate noi, să reacomodeze pe cele existente și să angajeze antrenori cu cunoștințe speciale pentru a oferi lui Frunze Valentin posibilitatea să frecventeze clubul sportiv, fără a ține cont de specificul activității desfășurate și posibilitățile financiare ale clubului.

Într-un final, remarcă recurenta SRL „Olimpus-85” că clădirea clubului sportiv a fost construită cu respectarea tuturor normelor tehnice în construcție și cerințelor necesare asigurării accesului tuturor persoanelor, fapt confirmat prin autorizația de

construcție și actul de recepție finală, prin urmare afirmația instanței de apel că prin neacomodarea sediului clubului, se operează discriminarea intimatului Frunze Valentin, este neîntemeiată.

La 19 februarie 2016, în adresa intimaților a fost expediată copia recursului declarat de către SRL „Olimpus-85” cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs.

La 18 martie 2016, intimatul Frunze Valentin a depus referință la prezentul recurs, în care a invocat netemeinicia acestuia, subliniind asupra faptului discriminării sale de către administrația clubului sportiv pe criteriu de dezabilitate.

Ulterior, la 28 martie 2016 și Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a depus referință, în care a enunțat asupra legalității și temeiniciei deciziei Curții de Apel Chișinău, considerând argumentele recursului repetitive și declarative. Subliniază că recurenta a recunoscut faptul că serviciile oferite și clădirea în care este amplasat clubul sportiv nu sunt acomodate precum se cere prin Legea privind incluziunea socială a persoanelor cu dezabilități și Legea cu privire la asigurarea egalității, ceea ce reprezintă prin sine o discriminare a persoanelor cu dezabilități fizice precum Frunze Valentin. Mai mult, recurenta SRL „Olimpus-85” a invocat ilegalitatea actului administrativ contestat, însă nu a adus nicio probă pentru a susține această afirmație.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 30 martie 2016 recursul declarat de către SRL „Olimpus-85” a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 444 CPC, prezentul recurs se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs și obiecțiile expuse în referințele intimaților, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea deciziei instanței de apel, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel.

Potrivit art. 26 alin (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii.

Prin prisma art. 2 din Legea cu privire la asigurarea egalității nr. 121 din 25.05.2012, discriminarea reprezintă orice deosebire, excludere, restricție ori preferință în drepturi și libertăți a persoanei sau a unui grup de persoane, precum și susținerea comportamentului discriminatoriu bazat pe criteriile reale, stipulate de prezenta lege sau pe criterii presupuse.

Conform art. 8 lit. f) și h) din aceeași Lege, este interzisă orice formă de discriminare privind accesul persoanelor la serviciile culturale și de agrement, alte servicii și bunuri disponibile publicului.

Potrivit art. 2 din Legea cu privire la asigurarea egalității nr. 121 din 25.05.2012, acomodarea rezonabilă reprezintă orice modificare sau adaptare necesară și adecvată, într-un caz particular, care nu impune o sarcină disproporționată sau nejustificată

atunci când este nevoie pentru a asigura unei persoane, în cazurile stabilite de lege, exercitarea drepturilor și libertăților fundamentale în condiții de egalitate cu ceilalți.

Prin prisma art. 8 alin. (6) și (8) din Legea nr. 60 din 30.03.2012 privind incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități, discriminarea persoanelor cu dizabilități constând în orice deosebire, excludere, marginalizare, limitare sau preferință, precum și în refuzul de creare a condițiilor favorabile și de adaptare rezonabilă, care conduc la imposibilitatea sau complicarea recunoașterii, îndeplinirii sau folosirii drepturilor civile, politice, economice, sociale sau culturale, este interzisă și se pedepsește conform legislației în vigoare. Pentru asigurarea egalității și eliminarea discriminării persoanelor cu dizabilități, statul promovează măsuri de adaptare rezonabilă.

Din suportul probator prezent la materialele cauzei, rezultă că la 18 iulie 2014 Frunze Valentin, persoană cu dizabilități fizice, care se mișcă cu ajutorul căruciorului, s-a adresat la clubul sportiv "Alexia", al cărei proprietară este recurenta-reclamantă SRL „Olimpus-85”, cu solicitarea de a frecventa sala de forță și de a beneficia de serviciile antrenorului personal furnizate în cadrul clubului sportiv.

Ulterior, la 22 iulie 2014 SRL „Olimpus-85” i-a adus la cunoștință lui Frunze Valentin că la moment, din cauza motivelor tehnice existente care urmează a fi remediate, este în imposibilitate de a-i garanta securitatea în utilizarea utilajului sportiv existent în club, deoarece dânsul nu poate utiliza aparatele de sport prezente în sălile clubului, acestea nefiind adaptate la necesitățile sale speciale. Astfel, intervenientului accesoriu Frunze Valentin i-a fost refuzat accesul la serviciile de fitness și sport prestate de clubul sportiv "Alexia", gestionat de SRL „Olimpus-85”.

Mai târziu, la 28 iulie 2014 Frunze Valentin s-a adresat cu o plângere către Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, invocând că ar fi fost discriminat pe criteriul de dizabilitate, deoarece i s-a refuzat accesul la serviciile oferite de SRL „Olimpus-85”.

Prin decizia Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității din 27 octombrie 2014, pe cauza pornită privind discriminarea în acces la serviciile disponibile publicului pe criteriu de dizabilitate, s-a decis că faptele expuse în plângere reprezintă discriminare în sensul Legii privind asigurarea egalității nr. 121 din 25 mai 2012 pe criteriu de dizabilitate în acces la serviciile disponibile publicului și prin negarea acomodării rezonabile a clădirilor și a serviciilor. A fost obligată SRL „Olimpus-85” să realizeze măsuri de acomodare rezonabilă în termen de 6 luni de la emiterea prezentei decizii.

În urma recepționării deciziei în cauză, SRL „Olimpus-85” a adresat Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității o cerere prealabilă în vederea soluționării cauzei pe cale extrajudiciară, care a fost respinsă prin răspunsul nr. DPN 03/1 din 13 ianuarie 2015.

Ulterior, la 13 februarie 2015 SRL „Olimpus-85” a depus prezenta cerere de chemare în judecată cu privire la contestarea actului administrativ, invocând ilegalitatea deciziei din 27 octombrie 2014 pe cauza pornită la plângerea lui Frunze Valentin privind discriminarea pe criteriul de dizabilitate.

Având în vedere normele de drept citate și circumstanțele de fapt elucidate supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de

Justiție consideră justă și corectă concluzia Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea egalității și a Curții de Apel Chișinău privind existența la caz a discriminării intervenientului accesoriu Frunze Valentin pe temeiul dizabilității fizice (handicap). Or, din materialele anexate la dosar și din declarațiile părților rezultă că intimatului Frunze Valentin i-a fost refuzat accesul la serviciile prestate de clubul de fitness și sport "Alexia", administrat de SRL „Olimpus-85” pe motiv că aparatele de antrenament existente și clădirea clubului nu sunt și nu pot fi la moment acomodate pentru necesitățile speciale ale solicitantului, cauzate de starea de sănătate a acestuia.

Mai mult ca atât, potrivit art. 23 alin. (4) din Legea nr. 60 din 30.03.2012 privind incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități, asociațiile obștești, instituțiile, organizațiile și persoanele juridice de drept public sau de cel privat care prestează servicii culturale, turistice sau sportive au obligația să asigure accesul gratuit al persoanelor cu dizabilități la aceste servicii în proporție de cel puțin 2% din numărul total de locuri.

Astfel, în virtutea normelor de drept în vigoare, SRL „Olimpus-85”, care administrează clubul sportiv "Alexia", este ținută să întreprindă măsuri de acomodare rezonabilă a echipamentului și construcțiilor pentru a satisface nevoile persoanelor cu dizabilități, inclusiv a persoanelor cu handicap fizic precum este cazul intimatului Frunze Valentin.

Se reține că pentru a evalua dacă tratamentul aplicat persoanei constituie/nu constituie discriminare, urmează a fi analizat dacă la caz a existat un tratament mai puțin favorabil (excludere, restricție, deosebire etc.), aplicat în comparație cu o altă persoană aflată în situație analogică, precum și dacă se relevă vreun criteriu interzis de discriminare.

Din materialele cauzei rezultă cu certitudine că intimatului Frunze Valentin i-a fost restricționat accesul în incinta clubului sportiv administrat de recurentă, precum și accesul la serviciile prestate în instituția respectivă, fiind notabil faptul că SRL „Olimpus-85” nu a negat faptul restricționării accesului, dar a insistat că un asemenea tratament este în favoarea solicitantului, având în vedere starea lui de sănătate și eventuala agravare a acesteia.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că un asemenea argument nu poate fi invocat întru restricționarea accesului la serviciile de sport și fitness prestate cetățenilor față de o persoană cu dizabilități fizice deoarece prin prisma art. 3 lit. a) din Convenției ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități, ratificată de Republica Moldova prin Legea nr. 166 din 09.07.2010, persoanelor cu dizabilități li se garantează respectarea demnității umane și autonomiei individuale, ei având libertatea de a face propriile alegeri.

Astfel, în situația de față, anume solicitantul Frunze Valentin urmează să decidă dacă poate să utilizeze echipamentele instalate în sala de sport și în ce măsură dânsul poate să le utilizeze, purtând răspunderea individuală pentru starea proprie de sănătate, iar prestatorul SRL „Olimpus-85” nu poate invoca o eventuală agravare a stării de sănătate a solicitantului drept motiv de restricționare a accesului în sala de sport și serviciile clubului, argumentul recurente enunțat, în susținerea recursului, fiind neîntemeiat.

Este neîntemeiat și argumentul recurenței SRL „Olimpus-85”, considerat relevant de către Judecătoria Buiucani mun. Chișinău privind necesitatea la caz a unor investiții considerabile pentru a reamenaja clubul sportiv, astfel încât acesta să devină accesibil și pentru persoanele cu handicap, fapt ce în consecință ar condiționa transformarea clubului într-un centru de rehabilitare, deoarece potrivit art. 17 și art. 24 din Legea nr. 60 din 30.03.2012 privind incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități, agenții economici sunt obligați să aloce mijloace financiare și să reamenajeze/adapteze clădirile și serviciile prestate pentru un spectru larg al populației, inclusiv și pentru persoane cu dizabilități.

Iar, faptul reamenajării clădirii și adaptării serviciilor furnizate prin sine nu condiționează transformarea clubului de fitness și sport într-un centru de rehabilitare sau un centru medical, ci denotă implementarea în practică a prevederilor actelor normative internaționale și naționale, care reglementează incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități și tratamentul acestora fără deosebiri neconforme.

Mai mult ca atât, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține prevederile art. 23 alin. (4) din Legea nr. 60 din 30.03.2012, conform cărora asociațiile obștești, instituțiile, organizațiile și persoanele juridice de drept public sau de drept privat care prestează servicii culturale, turistice sau sportive au obligația să asigure accesul gratuit al persoanelor cu dizabilități la aceste servicii în proporție de cel puțin 2% din numărul total de locuri.

Prin urmare, deși la cazul speței nu a fost analizată obligația clubului sportiv de drept privat de a asigura în mod gratuit accesul intimatului Frunze Valentin la serviciile prestate, se subliniază că în virtutea legii, obligațiile prestatorului de servicii de sport și fitness merg mai departe decât doar reconstrucția clădirilor și readaptarea serviciilor la necesitățile speciale ale persoanelor cu handicap fizic.

Pe cale de consecință, instanța de recurs remarcă în acest sens că prin decizia contestată a Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității din 27 octombrie 2014, recurenta-reclamantă SRL „Olimpus-85” nu a fost impusă la careva sancțiuni pecuniare, precum și nu i-a fost restricționată/stopată activitatea, prestatorului de servicii fiindu-i prescris doar să realizeze măsuri de acomodare rezonabilă în termen de 6 luni din momentul emiterii deciziei respective.

Or, chiar recurenta-reclamanta SRL „Olimpus-85” indică în prezenta acțiune că intenționează pe viitor să înlătore toate incomoditățile și să adapteze utilajele sportive existente în club pentru persoanele care sunt în cărucior cu roțile.

Prin urmare, recurenta-reclamantă nu a fost plasată în situația să suporte careva cheltuieli suplimentare și excesive, altele decât cele necesare reamenajării și acomodării construcțiilor sale cerute tuturor agenților de drept public și de drept privat în baza legii.

Dintr-o asemenea perspectivă nu poate fi reținut nici argumentul SRL „Olimpus-85” cu privire la existența unor ingerințe arbitrare în activitatea agentului economic privat, deoarece prescrierea de către Consiliu pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a realizării de măsuri de acomodare rezonabilă face parte din mecanismele politicii de stat de implementare a legislației anti-discriminare și servește incluziunii reale a persoanelor cu handicap în viața socială cotidiană.

În ceea ce privește argumentul recurenței, împărtășit de instanța de fond, precum că agentul economic deține întreg pachetul de acte care certifică respectarea tuturor normelor tehnice în construcție și cerințelor necesare asigurării accesului tuturor persoanelor în clădirea clubului, situație care demonstrează starea corespunzătoare a clădirii clubului sportiv și exclude un tratament diferențiat față de Frunze Valentin, instanța de recurs evidențiază că actele respective (autorizația de construcție, certificatul de urbanism, proiectul de execuție, actul de recepție finală elaborate și avizate de organele de resort) datează cu anii 2004-2007 și se referă la perioada anterioară adoptării și intrării în vigoare a pachetului de legi privind egalitatea de șanse și incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități, prin urmare, odată cu intrarea acestor acte normative în vigoare, față de construcțiile capitale, inclusiv și față de blocul clubului sportiv gestionat de către SRL „Olimpus-85”, au fost înaintate cerințe noi în ceea ce ține de reamenajarea și acomodarea rezonabilă a acestora.

Iar, existența actelor anterioare, care certifică respectarea tuturor normelor tehnice în construcție, nu exclude obligația prestatorului de servicii să-și reamenajeze sediul și să reacomodeze serviciile conform noilor reguli și cerințe.

În circumstanțele enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție concluzionează că atât Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, cât și Curtea de Apel Chișinău în mod just au decis la caz asupra discriminării intervenientului accesoriu Frunze Valentin pe motiv de dizabilitate, deoarece restricționarea accesului acestuia în incinta și la serviciile de sport și fitness ale clubului “Alexia” pe motivul neacomodării clădirii și echipamentelor, prin sine reprezintă un temei de tratament diferențiat contrar standardelor internaționale și naționale existente pe acest teren.

În acest context, este irelevant argumentul recurenței privind lipsa intenției sale de a-l discrimina pe intimat, deoarece doar din motivul aflării sale în cărucior cu roțile, ultimul este plasat într-o situație net dezavantajoasă în raport cu alți clienți ai clubului sportiv în utilizarea serviciilor și accesul în clădire, iar pentru stabilirea faptului discriminării la caz nefiind necesară existența intenției (directe/indirecte) a prestatorului de servicii.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei pentru casare a deciziei recurate și constatare a ilegalității actului administrativ contestat, și urmează a fi respinse.

Așadar, instanța de recurs ajunge la concluzia că circumstanțele din speță denotă cu certitudine existența unui tratament discriminator interzis față de intimatul Frunze Valentin din partea recurenței-reclamante SRL „Olimpus-85”, ceea ce condiționează temeinicia plângerii intimatului și relevă legalitatea deciziei Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, iar prezenta acțiune în contencios administrativ a societății este neîntemeiată.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și a aplicat corect normele relevante de drept material, astfel, pronunțând o soluție legală și întemeiată, iar concluziile instanței de fond și argumentele invocate

de către recurentă sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către SRL „Olimpus-85” și de a menține decizia Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Olimpus-85”.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Olimpus-85” împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, intervenient accesoriu Frunze Valentin, cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță

Nicolae Craiu

Mariana Pitic